

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

4. Octo effectus Eucharistiæ, stimuli, & faces amoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

novemus, vult ut inde regressi imperfectionem aliquā præcipuam tanquam hostem sibi infensum aggrediamur, & ut illam si non penitus concidamus & conficiamus; debilem tamen, atque enervemus, nec simus militibus depictis similes, qui brachia ad ictum atollunt, & nunquam feriunt. Vult ut ab una Communione ad alteram, victoriam non unam, sed multiplicem reportemus, occurramusque illi cum ramo palmarum in signum adeptæ ejus auxilio victoriæ, illique congratulemur, dicentes: *Osanna Filio David.*

Achillem ferunt, dum puer sub Chironis disciplinâ ageret, ab illo medullâ & visceribus leonum, aprorum, urforum, enutritum, ita robustum evasisse, ut puer jacula contorqueret, hastasque vibraret, quæ à validis hominibus agrè jacerentur: quantas ergo vires ex hujus mensæ ferculis haurire nos oportet, qui cibo divinissimo, & non tantum robur, sed immortalitatem afferente alimur? militem heluonem, qui tantum comederet, quantum decem militibus sufficeret, & nihilominus tam desiderem, ut vix dimidium militem præstaret, patibulo dignum ductores judicarent: & tu, qui cibo Angelorum pastus & Christi dæmonum triumphatoris carne nutritus, ad minimum cum hoste

congressum terga vertis, aut herbam porrigis, captivusque abduceris, quò tandem te propries, & quibus te latebris pudore suffusus occultabis?

Id ergo nobis contingat, dum ad hoc Sacramentum accedimus, quod S. Augustinus suadet: *Bibamus vitam, manducemus vitam*, ac primo quidem vitam bellatricem, quam nobis describit Job, dum dicit: *Militia est vita hominis super terram*; vitam, quam triginta tribus annis cum mundo, carne & dæmone decertans Christus inter labores & angustias duxit: deinde vitam illuminatricem, cum de ipso Joannes dixerit: *Et vita erat lux hominum*: vitam denique in spe gloriosam; de qua Paulus dicit: *Et vita nostra abscondita est in Christo JESU*, cujus vitæ aliquando possidendæ pignus se nobis in hoc Sacramento constituit, & donat.

§. 4.

Octo effectus Eucharistiæ, stimuli, & faces amoris.

HOs adfero, ut de tanta liberalitate, & amore Jesu Christi gratulemur, & amorem amori, quantum animi nostri angustia capere possunt, rependamus.

Primus est gratia sanctificans, nobis

1. Primus
Eucharis-
tiae effe-
ctus gratia
sanctifi-
catis.

nobilissimum Dei donum, quæ tota pro dispositionum magnitudine in instanti manducationis confertur; suaque, quamdiu Christus in stomacho sumentis sub speciebus continetur, pro devotione sumentis, capit incrementa, Christo quodammodo hospitij sui jura, hospitijque obsequia compensante: ut meritò tam pretiosi temporis particula prudenti homini minimè negligenda videatur. Sol quidem in instanti lucem, & calorem diffundit, sed qui diutius in illo apricatur, magis incalcescit; & candelæ momento cubiculum illuminat, sed qui propius ad illam accedit, liberalius ejus lumine, & clariùs fruitur. Quamdiu Christus in nobis est, & quantus cum illo de negotiis maximi momenti tractandi campus aperitur! quantaque se offert augendi amoris opportunitas!

2. Peccatorum venialium remissio.

2. Effectus est peccatorum venialium remissio, ex amica Christi in ingressu suo indulgentia. Quemadmodum enim Rex aliquis summè amicus, & benevolus, dum aulicum sibi dilectum invitat ad mensam, videtur parvulæ alicujus offensæ nullam habere velle rationem, præsertim si invitatum videat, quæcumque sibi displicent, cavere summopere, & omni studio ad gratiam suam promerendam incumbere, ac quidquid tam grati hospitis ocu-

los offendit, morte pejus perhorrescere.

3. Effectus est à peccatis mortalibus præservatio: novis enim viribus, gratiarumque subsidiis partem hominis superiorem contra vitia decertantem corroborat, carnis concupiscentiam debilitat, majori lumine mentem illuminat, ut peccati gravitatem, damna, foeditatem magis ac magis penetret, ejus occasiones obliet attentius, ac diligentius fugiat. Atque ut pratum limpido rivulo irriguum herbis vestitur & floribus, & nova facie intuentium oculos delectat; ita anima Christi sanguine in hoc Sacramento irrigata minori difficultate amicitiam, ac pulchritudinem suam conservat; præsertim cum dæmon hujus pulchritudinis hostis infensissimus eò propius accedere non audeat, ubi paullo antè Christus immorari, & deliciarì voluit, gratiamque Sacramenti ad loci defensionem relinquit.

3. Præservatio à mortalibus.

4. Effectus est spiritualis quædam delectatio, & cælestis voluptatis gustus suavissimus; ut enim gustatus, qui in ea corporis parte habitat, qua esculentis & poculentis iter natura patefecit, quò magis exquisita sunt illa, eò majorem in eorum transitu haurit voluptatem, quin & cibi illi in stomachum recepti amabiles cordi

4. Cælestis voluptas.

&

& cerebro vapores communi-
cant; ita cælestis hic cibus intel-
lectum novis luminibus recreat,
& voluntatem nobilium & sua-
vissimarum affectionum voluptate
perfundit: impeditur tamen
quandoque hæc suavitas, tum
quia luminibus illis anima nimio
torpore præpedita non utitur,
tum quia palatum malo aliquo
humore, ut nimia anxietate, timore,
solicitudine, cupiditate, odio,
corruptum, gustandi facultatem
ex parte amisit. Contingit tamen
interdum, ut S. Antoninus adver-
tit, ut nullâ sumentis culpâ id ac-
cidat, sed vel ex corporis disposi-
tione, vel ex Dei subditum suum
exercens, ejusque fidem proban-
tis arbitrio. Primo enim morbo
aliquo aut studiorum conten-
tione debilitatum & exhaustum
caput diurnæ, & attentæ tanti
Sacramenti contemplationi, qua
suavitas illa consequitur, ægrè
potest insistere, etsi tam animus in
verâ devotionis sensus, & affe-
ctus (quæ in prompta voluntate
Deo obsequendi consistit) asur-
gat, & ad omnia pro Dei obse-
quio promptè agenda, & fortiter
toleranda se offerat.

5. Habet præterea Deus nonnul-
la, quæ istâ dulcedinis inter tam
divinas epulas privatione præten-
dit. 1. Ut homo solâ fide instru-
ctus, omnibusque istis sensibili-
bus præsentæ divinæ argumen-

5.
Et quædam
pia animi
sentia.

tis destitutus, generosius cum
Deo se gerat, eumque solum in
omnibus suis respicere, & glorifi-
care consuecat. 2. Ut ejus volun-
tati, ac beneplacito, non ejus do-
nis, aut blanditiis adhaereat.
3. Ut infirmitatis suæ jam con-
scius, quam aliàs expertus est, ani-
mi voluptatem, non sibi, sed Deo
tribuat. 4. Ut diligentius spon-
sum, dum blanditur, observet, &
quid inde velit, agnoscere conetur,
gratiasque habeat, & novis
illum obsequiis demereri nitatur.
5. Ut aliis, quos ita Deus exer-
cet, compatiatur, nec eos tam
facile desidia, aut teporis con-
demnemus. 6. Quia fortè con-
cessis consolationibus malè uti
sumus. 7. Ut à vana quadam de
nobis æstimatione præservemur,
quæ facile se mentibus nostris in-
sinuat, dum cælestibus deliciis,
tanquam Deo cæteris gratiosio-
ribus, continèter inebriamur; ita
S. Paulum, ne cælestium arcano-
rum communicatione nimie ex-
tolleretur, satanæ colaphis humili-
atum (quidquid illi fuerint) legi-
mus. Cæterum satius est, ut hanc
siccitatem peccatis nostris poti-
ùs, quàm Deo de nostra virtute
periculum facienti tribuamus.
5. Effectus est spiritalis quæ-
dam juris ad gloriâ æternam
accessio: ut enim cibo corporali,
corpora nostra augmentum & ac-
cretionem sumunt, donec in vi-
rum

6.
Ad glori-
am æternam.

7.
Debit
corpori
nutrimentum

virum perfectum efformemur, ita per hunc panem caelestem non solius gratia sanctificantis gradibus semper altius promovemur; sed etiam propius ad perfectum consummata beatitudinis statum accedimus, & jus acquirimus: est enim istius gloriae pignus Eucharistia, quae Deus spondet quodammodo se daturum homini perfectam suorum bonorum fructuonem, si ipse partibus suis non defuerit. O quam bene post caelestis illius cibi sumptionem cum S. Thoma ad caelum anhelantes, Christum ita compellamus: *JESU, quem velatum nunc aspicio, quando fiet illud, quod tam scio, ut te revelat a cernens facie, visu sim beatus tua gloria!* quam dulcis supplicatio, ut inter Christi in stomacho praesentis amplexus, ut nonnullis contigit, liceat emori. 5. Volperto Albati ad S. Heriberti Archiepiscopi Coloniensis tumulum supplicanti apparuit ipse S. Heribertus, & illum in trigessimu diem ad prandium in caelum invitavit. quod & factum; nam trigesima post die cantans in choro post responsorium, *Deo gratias*, animam exspiravit. O si ad hanc gratiam a Christo *JESU* post illud caeleste epulum admitteremur! moriamur imperfectionibus nostris, ut puriores ad aeternas illas delicias evolemus.

6. Effectus est gloriosa corporum nostrorum resurrectio, quae

cum sit felicitatis ad corpus attentis complementum, & pro ciborum virtute atque praestantia eorum corpora nostra paulatim evahantur, merito huic cibo vis ista tribuenda. Si arbor vitae mortem arcebat; cur corpus Christi virtute divina praeditum, esse quoddam divinum & gloriosum corporibus nostris non imperiat! Elisaeus mortuus tactu corporis sui latroni vitam redonat; & non arbitramur carnem nostram corporis Christi gloriosi sanctimoniam toties imbutam, ejus virtute, gloria & decore sempiterno beatam?

7. Effectus est poenarum, quas pro peccatis vel hic, vel in flammis purgantibus pendere nos oportet, amica condonatio: si enim tam familiaris ad sacrosanctam mensam accubatio veniales offensas remittere videtur, cur non & poenas illis debitas? Nec dubium est, quin Christus in pectore residens eos amoris ignes excitet, qui syngraphas debitorum hujusmodi deleant, aut consumant.

8. Effectus, isque singularis & maxime expetendus est intima quaedam cum Christo unitas atque conjunctio. Quintuplex nexus hic distingui potest. 1. Localis, cum Christus & homo de mensa hac participans uno sunt loco, & hic infimus est, & cum sceleratis

8.
7. Poenarum purgatorij condonatio.

9.
8. Unitas & conjunctio cum Christo.

Kkk com.

7.
Debita corpori resurrectio

Varia.

communis. 2. Est quædam moralis unitas, & conjunctio quæ sanctitatis aliquid conjunctis sibi rebus aspirat; ita cruci, & vestibus suis Christus aliquid venerationis, & sanctimonie attactu suo indidit. 3. Est unitas cordium & affectionum: nihil enim amabilius, nec copulatus est morum & amorum similitudine, & puritate. 4. Est unitas munerum & donationum, cum eadem munera hinc & inde, quasi amoris pignora conferuntur; Christus enim in Sacramento sui quodammodo suorumque bonorum prodigus se suaque admirabili magnificentia homini largitur, vicissim homo, unius cum illo animi, se totum, quantum valet & potest, liberalissime Christo donat, donatione illimitata, & irrevocabili. 5. & potissima est unitas assimilationis, quæ una res alteri conjuncta, majorisque virtutis atque potentie alteram in sui similitudinem rapit; ita ignis lignum & ferrum sibi assimilat, & calor stomachi cibum in hominis substantiam convertit: ad eundem modum Christus in hoc Sacramento tum congestis in communicantis mentem luminibus, tum excitatis in voluntate novis ardoribus, hominem ad quandam sui in amando, agendoque similitudinem efformat; ita ut alterum tibi Christum in moribus, propensionibus &

fermonibus intueri videaris. Quod ut assequamur, imitari nos oportet eos, qui silvestri arbori nobiles furculos inferunt: 1. Truncum aperiunt, & diffidunt, & in fissuram furculum immittunt. 2. Argillam fissuram, & furculi insitionem obvolvunt, ut firmiter truncum inferatur, & ab injuriis calis defensa pedetentim arboris succo alatur, donec tandem flores, & fructus efferat. Ita fides viva, verbo Dei omni ferro penetrabili subnixâ, cor Christi tanquam nobilem furculum communicantis cordi inserit, & amore reciproco connectit; tum argillam, hoc est, sui cognitionem, & profundam demissionem à superbie malignitate defendit donec divini corporis succo vegetari paulatim in actiones Christo simillimas, nostri dissimillimi efflorescamus, feramusque fructus sanctissime Trinitati, beatisque spiritibus longè gratissimos.

CAPUT XVIII.

De Sacrificio Missæ, ejusque auditione.

Magnam apud suos clientes hujus Sacrificij estimationem & venerationem concitat Amor sanctus, quod illo nihil apud

10.
Quid-
gendum
ut ea cos-
sequatur.

Ann.
Cister.
4.4.6.
Est m-
moris
door-
cificij

1.
Missæ Sa-
crificij de-
guitas.